ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ - ΓΡΑΦΕΙΑ. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 57
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ - ΠΕΡΙΤΗΡΙΑ, ΒΟΥΛΓΑΡΗ 11
ΤΗΛΕΦ. ΓΡΑΜΜΑΙ: ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ 52686
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ 52687-ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ 53554
ΔΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ 53551 - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩΝ 53458

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ ΔΥΟ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 750
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 12
ΑΙ ΕΞΑΜΗΝΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΤΡΙΜΗΝΟΙ ΑΝΑΛΟΓΩΣ
ΑΓΓΕΛΙΑΙ - ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΚΑΤΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΝΑΤΟΝ ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 7933

ΑΘΗΝΑΙ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1938

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΓ. ΒΛΑΧΟΣ

ΖΩΗΡΑΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΩΣ. - ΦΟΒΟΙ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΟΣ

(ΕΚΤΕΝΕΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ΗΝ ΣΕΛΙΔΑ)

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κατά τὰς ἐκ Θεσσαλονίκης πληροφορίας ἡ Διεθνὴς Ἔκθεσις ἡ ὁποία θὰ ἀνοίξῃ τὰς πύλας της ἐκεῖ μετὰ ἕνα περίπου μῆνα, ἀρχινεύτει καὶ ἐφέτος μὲ ἔλην τὴν καλὴν θέλησιν, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τὸ ἔργον τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς. Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῆς Ἐκθέσεως ὁ ὁποῖος ἐπεστρεψε κατ' αὐτὰς ἐκ περιοδείας του ἀνὰ τὰς βαλκανικὰς πρωτευούσας προέβη εἰς ὡρισμένας του διαπιστώσεις, λίαν ἐνθαρρυντικὰς περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἐκθέσεως. Ὅ,τι, μάλιστα, εἶπε, σχετικῶς μὲ τὸν διαβαλκανικὸν χαρακτῆρα τὸν ὁποῖον προσλαμβάνει αὐτη, δύναται νὰ προκαλέσῃ τὴν πλέον ἱκανοποιητικὴν ἐντύπωσιν. Ἡ Ἔκθεσις ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ἠμπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ πρᾶγμα στερεὸν εἰκοσάμηνον βαλκανικῆς οἰκονομικῆς ἀλληλεγγύης, τόσον ἀπαραιτήτου διὰ τὴν στήριξιν τοῦ ἀνεγερθέντος ἤδη καὶ ἐπιστεγασθέντος διὰ τοῦ Συμφώνου τῆς Θεσσαλονίκης πολιτικοῦ οἰκοδομήματος τῆς Χερσονήσου. Ἡ ἀπόφασις περὶ συμμετοχῆς τῆς Βουλγαρίας - διὰ πρώτην φορὰν - προεκάλεσεν, ὡς γνωστόν, εὐχαρίστα σχόλια ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ ἑλληνικοῦ Τύπου, ὁ ὁποῖος εὐδίκαιος ἔκρινε νὰ βλέπῃ εἰς τὴν μετὰ τῆς Βουλγαρίας οἰκονομικὴν συνεργασίαν ὅλων τῶν βαλκανικῶν καὶ ἰδιαιτέρως τῆς χώρας μας, τὴν ἀσφαλῆ δυνατότητα μιᾶς περιόδου ἀκμῆς καὶ εὐημερίας εἰς τὴν Βαλκανικήν. Ἐκτὸς ὅμως τῶν ἐκθετῶν, οἱ ὁποῖοι φαίνεται ὅτι ἤδη ἀρέσει θὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν ἐφετεινὴν Ἔκθεσιν τῆς Θεσσαλονίκης, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς αὐτῆς, ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ ἐπισκέπται πολλοὶ θὰ κατέλθουν ἐκ Γιουγκοσλαυίας, Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας εἰς Θεσσαλονίκην — καὶ ἡ πεποίθησις αὐτὴ γεννᾷ τὴν ἐλπίδα ὅτι καθημερινῶς τονώνεται ἡ ἀλληλογνωριμία τῶν λαῶν τῆς Χερσονήσου ἐπ' ἀγαθῷ τῆς εἰκονομίας τους ἀλλὰ - τὸ κυριώτερον - ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Εἰρήνης.

Δυστυχῶς αἱ εὐχάριστοι διαπιστώσεις περὶ τῶν ὁποίων γράφομεν ἀνωτέρω συναντοῦν μερικὰς ἄλλας προκλούσας αἴσθημα εὐλόγου στενοχωρίας εἰς ὅλους τοὺς βλέποντες καθαρὰ τὰ πράγματα καὶ τὰ ἐκ τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης οἰκονομικὰ καὶ ἠθικὰ ὀφέλη τῆς χώρας. Ἡ συνάδελφος «Ἐστία», ἀσχολουμένη μὲ τὰς τελευταίας αὐτὰς διαπιστώσεις σημειώνει ὅτι δυστυχῶς ἡ ἑλληνικὴ παραγωγὴ ὁρατηριότης, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν κατ' ἔτος αὔξουσαν συμμετοχὴν τῶν ξένων ἐκθετῶν, ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν Ἔκθεσιν, ἀποφεύγουσα νὰ ἐκπροσωπηθῇ εἰς αὐτήν.

Δὲν ἀπεκρύπτομεν ὅτι συμμεριζόμεθα ἀπολύτως τὸ αἴσθημα τῆς δυσφορίας τὸ ὁποῖον ἐκδηλώνει ἡ ἀπεγνωσμένη συνάδελφος. Παρατηρεῖται πραγματι ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐκθέται καὶ ὡς ἐμφανίσεις καὶ ὡς ἀριθμὸς δὲν ἐκπροσωποῦν ἐν πιστῇ ἀναλογίᾳ τὴν δραστηριότητα τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, ἡ ὁποία ἐλλιπῶς παρουσιαζομένη εἰς τὴν Ἔκθεσιν ἀχι μόνον δὲν ὠφελεῖ ἀλλὰ καὶ βλάπτει τὸ ἐθνικὸν μας γόητρον καὶ τὰ οἰκονομικά μας συμφέροντα εἰς τὰ βλάμματα τῶν ξένων ἐπισκεπτῶν καὶ - διατί νὰ μὴ τὸ εἴπωμεν; - τῶν ξένων παρατηρητῶν, ἀπὸ τὰς ἐντυπώσεις τῶν ὁποίων ἔχει νὰ χάσῃ ἡ νὰ κερδίσῃ ἡ χώρα ἀπὸ πολλῶν ἀπόψεων. Δὲν ὑπάρχει, λοιπόν, καμμία ἀμφιβολία ὅτι πρέπει ἡ ἐθνικὴ παραγωγὴ νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι εἶναι καθήκον καὶ συμφέρον της νὰ προσφερῃ τὴν συμβολήν της εἰς τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν τῆς Θεσσαλονίκης.

Εἶναι ὅμως γνωστὸν ὅτι ἡ Παραγωγὴ καὶ τὸ Ἐμπόριον διὰ νὰ ἐκπονήσουν χωρὶς μιᾶς τοιαύτης προσκλήσεις χρήματα πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἔχουν ὄχι ἁπλῶς δικαιωτικὸν ἀλλ' ἔμφυτον καὶ προφανῆ συμφέρον.

Δὲν γνωρίζομεν δὲ ἂν ἡ Ἔκθεσις Θεσσαλονίκης κάμνῃ ὅ,τι πρέπει διὰ νὰ κινήσῃ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἐθνικῆς παραγωγῆς. Διότι εἶναι κατανόητον ὅτι αἱ ἐκκλήσεις δὲν ἀρκοῦν, δὲν εἶναι δὲ πάντοτε δυνατὸν νὰ ἐδηγήσουν εἰς ἀποτελέσματα καὶ διὰ νὰ μὴ ἐκδηλεύεται τὸ ἐν προκειμένῳ ἐνδιαφέρον τῆς χώρας κάτι πρέπει νὰ γίνῃ, Ἀλλὰ τί; Δὲν κατέχομεν ἄλλα τὰ στοιχεῖα τοῦ θέματος καὶ ὅ' αὐτὸ δὲν θέλομεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν λεπτομερῆ ἔρευναν του. Ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὅμως παρακολούθησις τῆς Ἐκθέσεως μᾶς ἔκαμε νὰ σχηματίσωμεν τὴν ἐντύπωσιν περὶ τοῦ ὅτι, παρ' ὅλην τὴν καταβαλλομένην καλὴν θέλησιν καὶ ὁ ἀναγκαίος προπαγανδισμὸς δὲν γίνεται εἰς τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα ἰδίως καὶ ἡ Ἔκθεσις δὲν παρέχει ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέσα τῆς προσελεύσεως ἐκθετῶν καὶ ἐπισκεπτῶν τὰ ὁποῖα παρέχουν αἱ ἀναλογοι ἐκθέσεις τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Ἴσως νὰ ἔχωμεν ἄδικον, ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἡ πλευρὰ αὐτὴ τοῦ ζητήματος διότι τὸ εὐκολώτερον εἶναι νὰ κάμνωμεν ἐκκλήσεις, ἀλλὰ τὸ δύσκολον καὶ τὸ ἐπωφελὲς εἶναι νὰ πείθωμεν τὰ εἰκονομικὰ συμφέροντα ὅτι ἔχουν λόγους νὰ συμμορφούνται εἰς τὰς ἐκκλήσεις αὐτάς.

ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΤΟΥ ΦΟΡΤΟΥΝΑ

ΥΓΙΕΙΝΗ

Ἐκπλεύσαρχος κι' ἐφέτος τὸ αἰενοῦ βιβλιάριόν. Δηλαδή; Τὰ ἐτήσια πεπραγμένα τοῦ Ὑπουργείου τοῦ πόνου καὶ τῆς συμφορᾶς—τῆς Ὑγιεινῆς καὶ τῆς Ἀντιλήψεως.

Ὑγιεινή: Τί καύφια λέξις ἦταν, ἀπὸ τὴν ἄποψη τῆς κρατικῆς μερίμνης, ἐδῶ καὶ δύο ἀκόμη χρόνια, ἀρὸ τῆς ὑπουργίας Κοτζιᾶ!... Μιλούσατε γιὰ ἐλονοσία; Οἱ πιὸ ἁρμόδιοι κύριοι καταβάζαν τὰ φρύδια:

— Ἀφῆστε αὐτὸ τὸ ζήτημα! Θέλει ἑκατομμύρια, διοσκατομμύρια!... Προτιμότερο νὰ μὴ τὸ θίγετε.

Καὶ ὅμως! Μέσα σὲ δυὸ χρόνια, μὲ τὰ ὑπάρχοντα μέσα, μὲ τὸ τίποτε, ἄρχισε νὰ ἐξυγιαίνεται τραματικῶς ἡ Ἑλλάς, κατὰ περιφερείας, ὅπως ἔγινεν ἤδη στὴν Ἤπειρο.

Θέλετε ἄλλο παραδειγματάκι; Πάρετε τὸ δάγγειο. Στὰ εἰκοσιοκτὼ ἔκανε θραῦσι—τὴ θυμᾶστε. Ἔρριξε κάτω τὸν Ἰδιο τὸν τότε Πρωθυπουργό, τὸν Ἐσπελὲ σ' Ἐνα πρεββάτι τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» νὰ πληρώσῃ κι' αὐτὸς τὸ φόρο του στὴν ἐπιδημία. Τὸν ἔστειλε ἀκόμη καὶ γιὰ νὰ σστυρίσῃ τὸ ἑλληνικὸ κράτος μὲ τὴν ὑπηρεσία τῆς ὑγιεινῆς.

Κι' ἐφέτος ὁ δάγγειος εἶναι στὴν πόρτα μας. Ἡ Αἴγυπτος βράζει. Καὶ κάθε μέρα ἔρχονται ἄνθρωποι ἀπὸ κεῖ. Εἴπασε δὲ ἀκριβῶς σιὸν Αὔγουστο, στὴν ἐποχὴ ποὺ συνήθως φουντώνει. Ἀλλ' αὐτὴ τὴ φορὰ δὲ θὰ μπῇ στὴν Ἑλλάδα. Ἀκόμη κι' ἂν ἔφεγγαν ἐπίτηδες δέκα ἀρρώστους καὶ τοὺς τοποθετοῦσαν σὲ δέκα σημεῖα τῆς Ἀθήνας, μὲ σκοπὸ νὰ μεταδώσουν τὴν ἀρρώστεια, δὲ θὰ τὸ κατάφερναν. Οἱ ἀσθενεῖς θὰ ἐγίνοντο καλά, χωρὶς ἡ ἀρρώστεια νὰ ξαπλωθῇ διόλου: Γιατί, ἁπλούστατα, δὲν ὑπάρχουν στεγάνωσες νὰ τὴ μεταδώσουν. Τὶς ἔχουν ἐξοπλοδρεῖσῃ τὰ συναργεῖα τοῦ Ὑπουργείου πρακτικατικὰ καὶ ἀθόρυβα· πέντε ἑκατομμύρια ἐποίχισε ἡ ἐργασία αὐτή. Ἀλλὰ τί εἶναι πέντε ἑκατομμύρια μπροστὰ στὶς ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων, ποὺ θὰ ζημίωνε τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν μία ἐπιδημία δαγγείου; Γιατὶ θὰ τὴν εἶχαμε, αὐτὴ τὴν ἐπιδημία, ἂν δὲν ἀγρυπνοῦσε ὁ κ. Κοτζιᾶς.

Καὶ ἀγὼν κατὰ τῆς φυματιάσεως; Ποία ὑπουργία ἔχει νὰ δείξῃ αὐτὴ τὴ φαγδαία καὶ τόσο ἀποτελεσματικὴ δραστηριότητα; Στὴν πρώτη γραμμὴ ἔρχεται τὸ θαῦμα τοῦ «καθαρισμοῦ» καὶ τῆς ὀργανώσεως τῆς «Σωτηρίας». Ἀλλὰ ἡ σημειλήρωσις τοῦ σανατορίου αὐτοῦ γίνεται μὲ γοργότητα δαντικὴ στὶς ἑλληνικὲς ὑπηρεσίες. Εἴπασε ἑκατομμύρια δραχμὲς διετέθησαν αὐτὸ τὸ ἔτος, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ δέκα ἑκατομμύρια τοῦ περυσινοῦ προϋπολογισμοῦ, γιὰ τὰ γίνουν δυὸ νέα νοσηλευτικὰ περίπτερα μ' ἐξακόσια κρεββάτια, οἴκημα γιὰ τὶς ἀδελφὲς καὶ κτίριο γιὰ τὴν ἐγκατάσταση τῶν γενικῶν ὑπηρεσιῶν. Ἀλλὰ καὶ παρὸ σανατόριο ἔμεινε χωρὶς ἐνίσχυσι καὶ χωρὶς ἐπέκτασι, γιὰ νὰ μπορῇ ν' ἀντανταποδίδῃ στὸν ἑαυτό του; Δεκαπέντε ἑκατομμύρια ἐδόθησαν ἐφέτος ἀπὸ σανατόριο Ἀσβεστοχωρίου, γιὰ νὰ κτίσῃ νέα περίπτερα καὶ νὰ βελτιώσῃ τὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ τέρατος ἑκατομμυρίου ἐδόθησαν ἀπὸ σανατόριο Καβδίλας «Ἐλπίς» γιὰ νὰ προσθέσῃ νέα πτέρυγα καὶ ν' αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸ τῶν κρεββατιῶν του· ἐνισχύθη μ' ἑκατὸν ἑκατομμύρια γιὰ νὰ κάμῃ τὶς ἐκσκαφὲς τοῦ καὶ νὰ συμπληρώσῃ τὶς ἐγκαταστάσεις του τὸ σανατόριο Καρυοχωρίου ἡ «Μάνα» ἐνισχύθη μὲ ἑκατοντάδες χιλιάδες τὸ σανατόριο Πάτρας ἐξασφαλίστηκε ἑκατομμύριο γιὰ τὴν ἐπέκτασι τοῦ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ σπουδαῖα.

Πρὸ δύο μηνῶν ἀκόμη, ἡ δεξιὰ ὄχθη τοῦ Ρήνου, ἡ γερμανικὴ πλευρά δηλαδή, ἦτο ἔρημος. Ἐκτὸς τοῦ Γιβραλτὰρ τοῦ Ρήνου καὶ τοῦ περιφήμου ὀχήρου τοῦ Λίμπουργ (περὶ τοῦ ὁποίου θὰ ὁμιλήσωμεν κατωτέρω), αἱ ὄχθαι τοῦ Ρήνου ἦσαν εἰρηνικαί. Ἐκατὸν χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν ἀνοχὴν τοῦ ἡ μεταξὺ Στρασβούργου καὶ τῆς ὀχυρωματικῆς συμβάσεως τῶν Βερσαλλιῶν ἔκρυαν ἀκόμη. Ἀλλὰ κατὰ τὸ τελευταῖον ἑξάμηνον τὸ τοπίον ἄλλαξεν ὅλον, τὸ μὲ γερμανικὴν ἐπιμέλειαν προβλέπει ἀλεκτρικὴν μεταφορὰν αὐτοῦ μέχρι τοῦ πρώτου ἑκατοντακιλίου τοῦ Σεπτεμβρίου. Πρὸς τὸ παρὸν, τὸ πρόγραμμα δὲν ἐλευκλόθη παρὰ κατὰ τὰ τρία τέταρτα. Οὔτω ἀπὸ τοῦ ὀχήρου Λίμπουργ εἰς Σπαῖερ

ΤΟ ΓΙΒΡΑΛΤΑΡ ΤΟΥ ΡΗΝΟΥ

ΑΙ ΑΠΙΣΤΕΥΤΟΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΟΧΥΡΩΣΕΙΣ

ΜΙΑ ΝΕΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΜΑΖΙΝΟ ΚΑΤΑ ΜΗΚΟΣ ΤΩΝ ΟΧΘΩΝ ΤΟΥ ΡΗΝΟΥ.- ΑΝΑ 150 ΜΕΤΡΑ ΙΣΧΥΡΟΤΑΤΑ ΦΡΟΥΡΙΑ.-ΣΗΡΑΓΓΕΣ ΚΕΚΑΛΥΜΜΕΝΑΙ ΑΠΟ ΚΛΑΔΟΥΣ ΚΑΙ ΦΥΛΛΑ

ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ κ. MAURICE LEROY

Εἰς ἀπόστασιν 35 χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ Στρασβοῦργον ἐγκρίνεται τὴν ὀχυρωμένην γραμμὴν τοῦ Ρήνου. Ἐξέλεξα ὡς ἐφεδρείαν τὸ Μαρκολσχάϊμ· τὸ διοῦμα αὐτὸ δέν σᾶς λέγει καὶ πολλὰ πράγματα. Τὸ Μαρκολσχάϊμ εἶναι ἕνα μικρὸ χωριὸ ἐπὶ τῶν γαλλικῶν συνόρων ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐλυτῆ γέφυρα σᾶς ἐπιτρέπει νὰ περάσετε εἰς τὸ γερμανικὸν ἔδαφος.

Ἐνώπιόν σας ἔχετε τὸν πύργον τοῦ Λίμπουργ. Εἶναι ὁ παλαιὸς ὀχυρωμένος πύργος τῶν Ἀμφιδύων καὶ αὐτὸς εἶναι εἰς ἐρείπια.

Εἰς ἀπόστασιν δύο μέτρων ἀπὸ τοῦ Ρήνου, ἔλοτε μάλιστα, ὅπως συμβαίνει πρὸ τοῦ Ρηνάου οἱ ἐργάται ἔχουν ἐγκατασταθῇ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. Ὅλα τὰ ὀχυρὰ αὐτὰ δὲν ὑπάρχουν ἀκόμη ἀρὰ μόναι τώρα ὀχυρὰ συγκροτήματα ἐξερχονται ἀπὸ τὴν γῆν. Ἀντιθέτως, ἀπὸ τὸ Ρηνάου εἰς Στρασβοῦργον, ἐπὶ 45 χιλιομέτρων ὑπάρχει ἓν ὀχυρὸν εἰς κάθε 150 μέτρα. Ἐγὼ ἐμέτρησα 28 ἀποπερατωμένα πλήρως. Τὰ ἄλλα θὰ τελειώσουν συντόμως.

Τὰ ὀχυρὰ ὁμοῦνται εἰς ἀποστάσεις δύο μέτρων ἀπὸ τοῦ Ρήνου. Ἐπίστε μάλιστα, ὅπως συμβαίνει πρὸ τοῦ Ρηνάου οἱ ἐργάται ἔχουν ἐγκατασταθῇ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. Ὅλα τὰ ὀχυρὰ αὐτὰ

Ὁ Καγκελλάριος Χίτλερ ... ἐπιθεωρεῖ τὰ τελευταῖα γυμνάσια τῆς Ἀεροπορίας τοῦ Γ.' Ράϊχ.

Ἐπὶ τοῦ γαλανοῦ οὐρανοῦ ὁ πυργίσκος ἀπογυμνωμένος ὀρθώνεται τὴν σχεδὸν ἀκρωτηριασμένην σιλουέτταν του καὶ ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν τῶν θεῶν τοῦ Ρήνου διὰ τὰς συμφορὰς ποὺ τὸν ἐπλήξαν. Ὁ βράχος εἶναι ὅμως πάντοτε εἰς τὴν θέσιν του ἀκλόνητος καὶ ἀσφαλής. Δεσπόζει τοῦ Ρήνου μὲ τὰ 90 μέτρα του ὕψος.

Ἐπὶ τῶν πλευρῶν του οἱ νέοι Ἄριοι Ἴδρυσαν πρὸ τινων μήνων ἑβδομάδων ἓν φρούριον διὰ τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπερήφανοι.

Τὰ τηλεβόλα, μεγάλου διαμετρήματος, τῶν ὁποίων τὸ στόμιον κρύπτεται ὑπὸ τὰς προσφάτους πρασινάδας, ἀπειλοῦν τὸ Κολμάρ, τὸ Στρασβοῦργον καὶ τὰς σιδηροδρομικὰς γραμμὰς ἀπὸ Στρασβούργου εἰς Βασιλείαν, ἀπὸ Σαλν—Ντιὲ εἰς Σελεστά, χωρὶς νὰ λησμονοῦμεν τὴν γραμμὴν ἀπὸ Στρασβούργου εἰς Σαλν—Ντιέ. Οὔτω αἱ «ταξαρες» μεγάλαι καλάβες κύριεύονται ὑπὸ τὸ ἄμεσον πῦρ τῶν τηλεβόλων τοῦ Γιβραλτὰρ τούτου τοῦ Ρήνου.

Εἰς τὸ βάθος, εἰς ἀπόστασιν πολλῶν δεκάδων χιλιομέτρων διαγράφεται ἡ κυανῆ γραμμὴ τῶν Βοσγίων. Καὶ ἐκεῖ ἐπίσης ἄλλα τηλεβόλα, κεκρυμμένα, ἀνιαμένουν ἄγρυπνα. Εἶναι ἡ γραμμὴ μὰς Μαζινό. Τὸ γερμανικὸν φρούριον φαίνεται τότε προφερόμενον ὡς θυσία εἰς τὸν θεὸν τοῦ πολέμου, διότι ἡ φαινομενικὴ δύναμις του τὸ καθιστᾷ ἀκόμη πανίσχυρότερον εὐπρόσβλητον.

Ἰδοὺ διατί εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ περιφήμου ὀχήρου, οἱ Γερμανοὶ ἀνασκάπτουν μικρὰ χαρακώματα, ὀρύσσουν ὀχυρὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὁ θάνατος θὰ προβάλλῃ ἀφαλέστερος. Ἐκτὸς τούτου...

Πρὸ δύο μηνῶν ἀκόμη, ἡ δεξιὰ ὄχθη τοῦ Ρήνου, ἡ γερμανικὴ πλευρά δηλαδή, ἦτο ἔρημος. Ἐκτὸς τοῦ Γιβραλτὰρ τοῦ Ρήνου καὶ τοῦ περιφήμου ὀχήρου τοῦ Λίμπουργ (περὶ τοῦ ὁποίου θὰ ὁμιλήσωμεν κατωτέρω), αἱ ὄχθαι τοῦ Ρήνου ἦσαν εἰρηνικαί. Ἐκατὸν χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν ἀνοχὴν τοῦ ἡ μεταξὺ Στρασβούργου καὶ τῆς ὀχυρωματικῆς συμβάσεως τῶν Βερσαλλιῶν ἔκρυαν ἀκόμη. Ἀλλὰ κατὰ τὸ τελευταῖον ἑξάμηνον τὸ τοπίον ἄλλαξεν ὅλον, τὸ μὲ γερμανικὴν ἐπιμέλειαν προβλέπει ἀλεκτρικὴν μεταφορὰν αὐτοῦ μέχρι τοῦ πρώτου ἑκατοντακιλίου τοῦ Σεπτεμβρίου. Πρὸς τὸ παρὸν, τὸ πρόγραμμα δὲν ἐλευκλόθη παρὰ κατὰ τὰ τρία τέταρτα. Οὔτω ἀπὸ τοῦ ὀχήρου Λίμπουργ εἰς Σπαῖερ

Ο ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ 4ΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΔΥΟ ΕΤΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΙΩΑΝ. ΜΕΤΑΞΑ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ὁ Ξένος Τύπος, ἐξ ἀφορμῆς τῆς 2ας ἐπετείου τῆς 4ης Αὐγούστου, συνεχίζει τὰ σχόλιά του διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι κατάστασιν: Ἡ ἐφημερὶς «Μτσένικ Ποζνάνσκι» ἐδημοσίευσε τὸ κάτωθι ἄρθρον:

«Τὰ δύο ἔτη τὰ ὁποῖα διέρρευσαν, ἀφ' ἧς ἡ Κυβέρνησις Μεταξᾶ ἀνῆλθεν εἰς τὴν Ἀρχήν, μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ρίψωμεν ἓν βλέμμα πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ νὰ διαπιστώσωμεν τί ἐγένετο κατὰ τὸ διάστημα αὐτό. Ἀφοῦ ὁ ἀρθρογράφος εἶπεν ὀλίγα τινὰ περὶ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Ἑλλάδος, συνεχίζει: «Ὅταν ὁ κ. Μεταξᾶς ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν τὴν 4ην Αὐγούστου τοῦ 1936, ἡ κατάστασις εἰς τὴν Ἑλλάδα ἦτο λίαν θλιβερά. Τὰ δημόσια οἰκονομικὰ δὲν εἶχον ἰσορκλιοσθῇ. Τὸ νόμισμα εὑρίσκετο ἐν κινδύνῳ. Ἀπεργίαι ἐσημειοῦντο διαρκῶς. Ἡ γεωργία καὶ τὸ ἐμπόριον εὑρίσκοντο εἰς παρακμήν ἐνῷ οἱ κομμουνισταὶ ἐξετόξευον ἀπειλάς. Ἐπὶ ὅλων τῶν πεδίων, μεγάλη βελτίωσις ἐσημειώθη ἤδη ἐντὸς τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν. Τὰ δημόσια οἰκονομικὰ καὶ τὸ νόμισμα ἐσταθεροποιήθησαν, ἡ ἐμπιστοσύνη ἐπανεκτήθη καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ γεωργία ἐνισχύθησαν.

Ἡ κατάστασις τῆς γεωργίας ἐβελτιώθη χάρις εἰς τὰ πολλὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐγένοντο διὰ τὴν διευθέτησιν τῆς κοίτης τῶν ποταμῶν πρὸς ἀποφυγὴν πλημμυρῶν. Αἱ ὁδοὶ ἐπεσκευάσθησαν καὶ οἱ διηρκῶς ἐπεκτείνονται. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι χώρα, ἐξαιρετικῶς διὰ τὸν τουρισμὸν ἐνδεδειγμένη χάρις εἰς τὴν πλουσίαν φύσιν της, τὰ μνημεῖα τῆς τέχνης καὶ τὸ εὐθηνὸν τῆς ἐκεῖ διαμονῆς. Κάθε ξένος γίνεται φιλοφρόνως δεκτὸς ἐν Ἑλλάδι.

Πλὴν τῆς γεωργίας, ἡ Ἑλλὰς βασίζει τὴν ἐθνικὴν της οἰκονομίαν εἰς τὰς ζωηρὰς ἐμπορικὰς της ἀνταλλαγὰς καὶ εἰς τὴν θαυμασίαν της ἐμπορικὴν Ναυτιλίαν. Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Δὲν ὑπάρχει κλάδος τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ σημεῖον τῆς Διοικήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ πρόοδος καὶ ἡ βελτίωσις, αἱ ἐπελθοῦσαι χάρις εἰς τὴν σύφρονα καὶ δραστηρίαν διακυβέρνησιν τοῦ κ. Μεταξᾶ καὶ τοῦ ἐπιτελείου του νὰ μὴ εἶναι αἰσθηταί. Ἡ ὡραία αὐτὴ χώρα μὲ τὸν ἀνιβρεῖον λαόν της, ἔχει πρὸ αὐτῆς μεγάλον μέλλον. Παρομοιώθη ὁ πατριωτισμὸς τῶν Ἑλλήνων, Πολυάριθμοι παροικίαι εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας, ἐπὶ παραδείγματι τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τὴν Μασσαλίαν, τὴν Τεργέστην διατηροῦν πάντοτε τὴν ἐπαφήν μὲ τὴν Πατρίδα συντελοῦσαι εἰς τὸν πολιτισμὸν αὐτῆς. Κάθε ἔτος κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τελεῖται ἡ Διεθνὴς Ἔκθεσις, τὴν ὁποίαν ἐπισκέπτονται ἐμπορευόμενοι ἐξ ὅλης τῆς Εὐρώπης. Τὸ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐμπόριον τῆς Πολωνίας εἶναι λίαν ἀναπτυγμένον.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ «ΤΣΑΣ»

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Δύο ἔτη Ἐπιτροπῆς ἐθρισίαιος ἐν Ἑλλάδι» ἡ Παλωνικὴ ἐφημερὶς «Τσάς» ἐθημοσίευσε ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 4ης Αὐγούστου τὸ κάτωθι ἄρθρον:

Κατὰ τὰ δύο ἔτη τῆς Προσθυκουργίας τοῦ κ. Μεταξᾶ, ἡ κατάστασις ἐσημείωσεν ζηλευτὴν ἐξέλιξιν. Ἡ κυβέρνησις ἀνέλαβε ἀμίλικτον τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν ἀνατρεπτικῶν στοιχείων, ἐνῷ συγχρόνως ἐπεδιαπλαίσιοσε τὰς δυνάμεις της διὰ νὰ ἀντιφύσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ πολιτικῆς, οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς καὶ πνευματικῆς ἀπόψεως. Ἀπὸ τοῦ πρώτου ἤδη ἔτους δραστικὰ ἐλήφθησαν μέτρα διὰ τὴν πρόσκαιρον τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος. Ὁ προϋπολογισμὸς ἰσοσκελίσθη, τὸ δυσμενὲς ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον ἰσοσκελίσθη καὶ αὐτὸ ἐν τῷ σύνολῳ τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν διὰ τῶν προϊόντων τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας καὶ ἄλλων κόρων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν ηὐξήθησαν αἱ καλλιεργηθεῖσαι γαῖαι, ἡ ἐξαγωγὴ σειρᾶς γεωργικῶν προϊόντων ηὐξήθη καὶ αὐτή, ἐνῷ ὅσον ἀφορᾷ τὴν διευρυνομένην παραγωγὴν τὴν καλλιτέραν ἀπόδειξιν τῆς βελτιώσεώς της, μᾶς δίδει ἡ ἀντιπαραβολὴ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν 9 πρώτων μηνῶν τοῦ 1936 πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν 9 πρώτων μηνῶν τοῦ 1937. Ἐπίσης πρόοδοι ἐσημειώθησαν καὶ εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἡ Ἐμπορικὴ Ναυτιλία καὶ τὰ δημόσια ἔργα. Ὡσαύτως ἐνισχύθησαν ἡ προστασία τῆς ἐργασίας καὶ ἡ Κοινωνικὴ Πρόνοια. Μεγάλη προσοχὴ ἀπεδόθη εἰς τὸν Τ